

пжти прожекторътъ ни напущаше и отново пакъ се спираше върху насъ. Спокойно и тихо ние вървѣхме напредъ.

На позицията смѣняваме 3. дружина. Намираме удобни или, както се казва, усъвършенствувани окопи: дълбоки, послани съ слама, съ блиндажи и траверси. Една образцова работа, окопи не само за бой, но и добри, топли жилища презъ тия хладни, дъждовни нощи. За насъ имаше отдѣлна землянка, сжщо нелишена отъ комфортъ, — постилка отъ слама, майсторски направено огнище, въ което можеше да се кладе огънь, безъ да пуши вжтре и безъ да излизатъ искри и отражения навънъ, нѣщо, което можеше да ни издава. После дъсчени полици, подпорка за свѣщъта, стълби откъмъ вратата. Тая землянка бѣше сжщинска малка кжща. Онѣзи, които преди насъ бѣха я строили, сж имали достатъчно греди и дъски отъ кжщитѣ на Кайпа, пкъ и достатъчно време и въображение за сложната тая архитектура.

Едва се настанихме въ окопитѣ и се разсѣмна. Отъ нѣколко време насамъ нощитѣ биваха дъждовни, но днитѣ ясни. И днесъ имаме пакъ хубавъ, слънчевъ день. Залисани въ работата си въ окопитѣ, още не бѣхме поглеждали напредъ. И сега предъ насъ изведнъжъ се откри, като че задъ нѣкаква дигната завеса, странна и поразителна гледка.